

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci žalobce: **N.Q.K.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupeného Mgr. Zdeňkem Ptáčkem, advokátem se sídlem Májová 23, Cheb, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalované ze dne 5. 5. 2014, č. j. MV-55017-3/SO-2012,**

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 5. 5. 2014, č. j. MV-55017-3/SO-2012, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Zdeňka Ptáčka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“ nebo též „ministerstvo vnitra“), ze dne 4. 4. 2012, č. j. OAM-3951-6/ZR-2011. Tímto rozhodnutím bylo žalobci podle § 87l odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušeno povolení k trvalému pobytu na území České republiky, vydané dne 25. 11. 2004.

I. Obsah žaloby

Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaná náležitě nezjistila skutkový stav věci tak, aby o ní mohla řádně rozhodnout. Žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázala na rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 26. 11. 2010, č. j. 11 Nc 53/2010 - 57, s tím, že se ve smyslu § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jedná o prohlášení orgánu, který listinu vydal. Žalobce upozornil, že v daném případě se však nemohlo jednat o prohlášení Okresního soudu v Klatovech, tedy o konstitutivní výrokovou část rozsudku, kterou má ustanovení § 53 odst. 2 správního řádu na mysli, ale jednalo se o citaci výpovědi účastníků obsaženou v odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Klatovech, aniž by bylo prokázáno, zda jsou tyto výpovědi pravdivé, úplné apod. Žalovaná své rozhodnutí téměř výhradně opřela o výpověď bývalé manželky žalobce v řízení před Okresním soudem v Klatovech (resp. o citace v tomto rozsudku zmíněné), kde tvrdila, že žalobce není otcem nezletilé. Tato stejná bývalá manželka žalobce však zároveň žalobce zažalovala o zvýšení výživného. Žalobce namítal, že správní orgány obou stupňů v předchozím správním řízení opomněly zohlednit, že žalobce je otcem 3 nezletilých dětí, kterými jsou: Š.F. (nar...), V.F. (nar...) a T.F. (nar...). Na všechny tyto své děti žalobce řádně hradí výživné a již bylo uvedeno, že matka nezletilých nadto žalobce o zvýšení výživného zažalovala (ve věci sp. zn. 11 P 252/2012).

Žalovaná dále v odůvodnění rozhodnutí na str. 4 uvedla, že vzala v úvahu, že žalobce nemá na území České republiky žádné trvalé vazby (manželka, děti). Toto tvrzení však dle žalobce není pravdivé, neboť žalobce zde má děti několik, všechny jsou státními občany České republiky a žalobce je prokazatelně vyživuje. Žalobce také má na území České republiky bydliště, prokazatelně podniká a platí daně, zdravotní a sociální pojištění. Žalovaná tak náležitě neposoudila přiměřenost dopadů vydaného rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince a především jeho tří nezletilých dětí. Žalobce měl za to, že správní orgán užil restriktivní aplikaci zákona, přijaté řešení neodpovídá okolnostem případu a správní orgán nevyšel žalobci vstříc. V této souvislosti žalobce doplnil, že nemá v zemi původu nikoho, jeho život je koncentrován v České republice. Ze všech výše uvedených důvodů proto žalobce závěrem navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Uvedla, že žalobci bylo na území České republiky vydáno dne 25. 11. 2004 povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení s manželkou, občankou České republiky. Toto povolení však bylo žalobci pravomocně zrušeno dne 13. 5. 2014 dle § 87l odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť bylo prokázáno, že manželství s paní A.F. bylo uzavřeno účelově, tedy s cílem získat trvalý pobyt na území České republiky. Tuto skutečnost potvrdil také žalobce, kdy před Okresním soudem v Klatovech uvedl, že paní F. při uzavření sňatku

viděl poprvé a že manželství uzavřel proto, že přijel do České republiky a chtěl by zde i nadále zůstat. Rovněž vypověděl, že neplatí žádné výživné (viz rozsudek ve věci sp. zn. 11 Nc 53/2010).

Žalovaná se rovněž domnívala, že rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu nepřiměřeně nezasáhlo do rodinného a soukromého života žalobce. V této souvislosti poukázala na skutečnost, že žalobce je již ode dne 14. 2. 2013 s paní F. rozveden a jejím partnerem je dle citovaného rozsudku Okresního soudu v Klatovech J.F., biologický otec V.F. a T.F. Žalobce přitom nikdy netvrdil, že by se jakkoli podílel na výchově dětí, kterých je „matrikovým“ otcem. Dále uvedla, že žalobce bude povinen výživné hradit i v případě, kdy bude pobývat mimo území České republiky. Za účelem podnikání na území pak může na žádost a za zákonem stanovených podmínek získat povolení k dlouhodobému pobytu.

III. Skutkový základ projednávané věci

Z obsahu předloženého správního spisu krajský soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 4. 4. 2012, č. j. OAM-3951-6/ZR-2011, dle ustanovení § 87l odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců zrušilo žalobci povolení k trvalému pobytu na území České republiky, které mu bylo vydáno dne 25. 11. 2004. Trvalý pobyt žalobce získal jako rodinný příslušník občana Evropské unie na základě sňatku s občankou České republiky, paní A.F. V odůvodnění rozhodnutí prvostupňový správní orgán konstatoval, že z obsahu spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že se žalobce dopustil účelového obcházení zákona, v tomto případě účelového sňatku, a to s jediným cílem – zajistit si trvalý pobyt na území České republiky. Ministerstvo uvedlo, že z obdrženého rozsudku o určení jména nezletilé Fukové jednoznačně vyplynulo, že A.F. si žalobce vzala za manžela, neboť jí bylo sděleno, že za sňatek může obdržet finanční hotovost. Při uzavření sňatku manžela neznala, manželství bylo ryze účelové. V rozsudku bylo dále uvedeno, že matrikový otec nezletilé (tj. žalobce) sám během soudního jednání uvedl, že není biologickým otcem nezletilé F. a že matku nezletilé (svou manželku) viděl poprvé na svatbě, přičemž se oženil, protože přicestoval do České republiky a chtěl zde zůstat. Za sňatek dle vlastního vyjádření žádnou finanční odměnu neposkytl a výživné neplatí. Dále doplnil, že provozuje živnost a žádné vlastní děti nemá. Z citovaného rozsudku rovněž vyplynulo, že otcem nezletilé F. je J.F.

Správní orgán prvního stupně dále doplnil, že manželství sloužící k obcházení pravidel zákona o pobytu cizinců je třeba označit za narušení veřejného pořádku, neboť je uzavíráno s jiným cílem, než odpovídá tomuto institutu definovanému v zákoně o rodině. Dále uvedl, že při rozhodování věci vycházel také z § 2 odst. 4 správního řádu, tj. aby vydané rozhodnutí bylo v souladu s veřejným zájmem. Ve veřejném zájmu pak dle ministerstva rozhodně není, aby na území České republiky pobýval cizinec, který povolení k pobytu získal obcházením českých zákonů na základě účelového sňatku. Prvostupňový správní orgán pak ani neshledal, že by zrušení povolení k trvalému pobytu bylo nepřiměřeným zásahem do soukromého

a rodinného života žalobce. Konstatoval, že mu je známa skutečnost, že sňatek žalobce a paní A.F. nebyl dosud pravomocně rozveden, ale s ohledem na prokázanou účelovost tohoto sňatku měl správní orgán za to, že vydané rozhodnutí není nepřiměřeným zásahem do soukromého nebo rodinného života žalobce, a to z toho důvodu, že žalobce může v České republice dál pobývat v rámci jiného druhu pobytu. V předmětném správním řízení tak nedošlo k zákazu pobytu cizinců na území České republiky, ale pouze k odebrání nejvyššího pobytového oprávnění, které cizinec může v České republice získat, a to z toho důvodu, že toto pobytové oprávnění bylo získáno obcházením českých zákonů uzavřením účelového sňatku. Rozhodnutí pak dle ministerstva nemělo nepřiměřený dopad do soukromého a rodinného života žalobce ani z toho důvodu, že žalobce sám v rámci řízení u Okresního soudu v Klatovech uvedl, že nemá žádné děti. Ani správnímu orgánu pak žádná jiná vazba (vyjma účelového sňatku) známa nebyla. Žalobce se navíc k řízení nijak nevyjádřil a nic neuvedl. Správní orgán tak dospěl k závěru, že vydané rozhodnutí se sice určitým způsobem dotkne soukromého nebo rodinného života cizince, avšak tento zásah nelze považovat za zásah nepřiměřený. Ministerstvo tak uzavřelo, že vydané rozhodnutí je zcela přiměřené okolnostem případu a zjištěným skutečnostem a je rovněž v souladu s § 174a zákona o pobytu cizinců.

Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním, v němž namítal, že prvostupňové správní rozhodnutí nepřiměřeně zasáhlo do osobních a majetkových vazeb, které žalobce má na území České republiky vytvořeny, přičemž probíhá jednání s manželkou o obnovení společného soužití. Žalobce dále uvedl, že i pro případ, že by se jim společné soužití nezdařilo, je nutno zajistit, aby proběhl řádný rozvod manželství a případné majetkové vypořádání společného jmění manželů, včetně uspořádání poměrů ve vztahu k nezletilým dětem. Dále žalobce namítal, že jeho vyjádření před Okresním soudem v Klatovech nemůže být v dané věci relevantní, neboť se nejednalo o správní řízení.

Žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 5. 2014, č. j. MV-55017-3/SO-2012, odvolání žalobce jako nedůvodné zamítla. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 26. 11. 2010, č. j. 11 Nc 53/2010 - 57, bylo v souladu s § 38 odst. 3 zákona o rodině rozhodnuto o určení jména nezletilé F. Žalovaná poukázala na skutečnost, že z tohoto rozsudku vyplývá, že současným partnerem paní A.F. je J.F., který je také biologickým otcem nezletilé F. Paní A.F. dle citovaného rozsudku uvedla, že její manžel (tzn. žalobce) není biologickým otcem dítěte, vůbec jej při uzavření sňatku neznala, jednalo se o účelově uzavřené manželství. Bylo jí sděleno, že za uzavření sňatku by měla získat nějaké finanční prostředky, ale neobdržela žádné. Návrh na popření otcovství by chtěla podat. Žalobce pak, jakožto matrikový otec nezletilé, dle citovaného rozsudku uvedl, že nemá námitek proti určení jména dítěte, přičemž potvrdil, že není biologickým otcem nezletilé. Matku při uzavření sňatku viděl poprvé. Za uzavření manželství údajně neposkytl žádné finanční prostředky, neplatí žádné výživné. Manželství uzavřel proto, že přijel do České republiky a chtěl by zde i nadále zůstat. V současné době provozuje podnikatelskou činnost v Chebu, žádné svoje děti nemá. Žalovaná tak považovala zjištění Okresního soudu v Klatovech, citovaná v rozsudku č. j. 11 Nc 53/2010 - 57, za platná a dle jejího názoru nebylo v daném případě žádných pochyb o tom, že manželství žalobce s občankou České republiky, paní A.F., bylo účelové a motivováno výlučně snahou získat na území povolení k trvalému pobytu, což oba před

soudem také shodně potvrdili. Žalobce před uzavřením manželství žádný povolený pobyt na území neměl a taktéž není biologickým otcem nezletilé V. a výživné na ni neplatí. K přiměřenosti dopadů vydaného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce žalovaná uvedla, že jí je z její úřední činnosti z cizinecké evidence známo, že manželství žalobce bylo dne 14. 2. 2013 rozvedeno. Proto tvrzení žalobce obsažené v odvolání, v němž poukázal na možnost obnovení manželského soužití s A.F., žalovaná nepovažovala za jakkoli významné, a to s ohledem na následný rozvod jejich manželství. Žalovaná rovněž vzala v úvahu, že žalobce nemá na území žádné trvalé vazby (manželka, děti), což vyplynulo jak z rozsudku Okresního soudu v Klatovech, tak z podaného odvolání. Ani v něm žalobce neuvádí žádné jiné skutečnosti, pro které by napadené rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu on sám pokládal za nepřiměřené ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalovaná uvedla, že zákon o pobytu cizinců chrání skutečné a trvalé rodinné vazby, nikoli vazby fiktivní a účelové. Podnikat na území přitom žalobce může i na základě nižšího pobytového oprávnění (např. víza nad 90 dnů nebo dlouhodobého pobytu za účelem podnikání).

IV. Posouzení věci krajským soudem

Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), o věci samé bez jednání.

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V projednávané věci žalobce učinil předmětem soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu na území České republiky dle § 87l odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Trvalý pobyt žalobce získal jako rodinný příslušník občana Evropské unie na základě sňatku s občankou České republiky, A.F. Podle ustanovení § 87l odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo vnitra rozhodnutím zruší povolení k pobytu, jestliže cizinec se dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.

Pokud jde o naplnění podmínek výše citovaného zákonného ustanovení, nutno konstatovat, že žalovaná, stejně jako prvostupňový správní orgán, opřely své rozhodovací důvody v zásadě o jediný podklad, a to rozsudek Okresního soudu v Klatovech vydaný dne 26. 11. 2010 pod č. j. 11 Nc 53/2010 - 57, ve věci určení jména nezletilé F. (nar...). Při zjišťování skutkového stavu věci přitom správní orgány vycházely z odůvodnění tohoto rozsudku, které obsahovalo reprodukce výpovědí žalobce a jeho bývalé manželky A.F. učiněných před tímto soudem, jak byly popsány shora (viz část III. odůvodnění tohoto rozsudku) a na které krajský soud na tomto místě pro stručnost odkazuje. Žalovaná pak ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Klatovech odkázala na aplikaci ustanovení § 53 odst. 3

správního řádu, dle kterého platí, že *listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány nebo orgány územních samosprávných celků v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními zákony prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.*

Žalobce v podané žalobě namítal, že správní orgány obou stupňů nedostatečně zjistily skutkový stav, aby mohly ve věci náležitě rozhodnout, a v této souvislosti zpochybnil také aplikaci citovaného ustanovení § 53 odst. 3 správního řádu s odůvodněním, že se v daném případě nejednalo o prohlášení Okresního soudu v Klatovech, tedy o konstitutivní výrokovou část rozsudku, kterou má ustanovení § 53 odst. 3 správního řádu na mysli, ale o citaci z výpovědí účastníků soudního řízení, které Okresní soud v Klatovech zmiňuje v odůvodnění tohoto rozsudku bez toho, aniž by ovšem bylo prokázáno, že jsou tyto výpovědi pravdivé, úplné apod.

Takto uplatněnou žalobní námitku krajský soud shledal důvodnou. Z obsahu předloženého spisového materiálu krajský soud ověřil, že správní orgány obou stupňů skutečně opírají zjištěný skutkový stav ve věci pouze o výpovědi účastníků obsažené v odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Klatovech, vydaného dne 26. 11. 2010 pod č. j. 11 Nc 53/2010 - 57, aniž by samy ve věci provedly jakékoli dokazování. Předně je nutno konstatovat, že výpovědi žalobce a jeho bývalé manželky jsou obsahem rozsudku vydaného v listopadu roku 2010, a tedy (zejména co do dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce) nevypovídají nic o aktuální situaci, která zde byla v době vydání napadených rozhodnutí, kdy prvostupňové správní rozhodnutí bylo vydáno až v dubnu roku 2012, žalobou napadené rozhodnutí pak o další dva roky později, v květnu roku 2014. Vycházet za této procesní situace toliko z výpovědí účastníků soudního řízení vedeného v roce 2010 se proto jeví jako naprosto nedostačující pro zjištění skutkových okolností daného případu. Správní orgány samy v řízení k výsledku žalobce ani k výsledku jeho bývalé manželky nepřistoupily, vůbec tak nezjišťovaly okolnosti uzavřeného sňatku a jeho případnou účelovost a spokojily se toliko s reprodukcemi výpovědí obou jmenovaných v soudním řízení sp. zn. 11 Nc 53/2010, ve věci určení jména nezletilé F. To navíc s odkazem žalované na ustanovení § 53 odst. 3 správního řádu, které ovšem nelze aplikovat způsobem, jak učinila žalovaná. Jak žalobce správně poukázal v podané žalobě, nejednalo se v daném případě o prohlášení Okresního soudu v Klatovech, tedy o konstitutivní výrokovou část rozsudku ve věci určení jména nezletilé F., kterou má ustanovení § 53 odst. 3 správního řádu na mysli, ale o citaci z výpovědí účastníků, které Okresní soud v Klatovech zmiňuje v odůvodnění, aniž by ovšem ve správním řízení byla jakkoli ověřována či potvrzena jejich správnost, úplnost a aktuálnost ad. Na základě takto nedostatečně učiněných skutkových zjištění tak prozatím nelze mít za prokázané, že by v případě žalobce skutečně došlo k naplnění podmínek ustanovení § 871 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Dva roky staré výpovědi účastníků řízení, nadto obsažené v rozsudku Okresního soudu v Klatovech, nelze dle krajského soudu považovat za dostatečné pro posouzení předmětné otázky, a tedy nebylo možné pouze na nich založit závěry správních orgánů o naplnění zákonných podmínek aplikace ustanovení § 871 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

Totéž je nutno konstatovat i ve vztahu k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce a naplnění podmínek ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, dle kterého správní orgán zohlední zejména *závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště*. Odůvodnění předmětného rozsudku Okresního soudu v Klatovech, vydaného v roce 2010, nevypovídá nic o aktuálních rodinných vazbách žalobce, resp. o rodinných vztazích, které zde byly v době vydání napadeného rozhodnutí. Není vůbec zřejmé a správní orgány tuto otázku vůbec nezjišťovaly, jaké jsou aktuální soukromé a rodinné poměry žalobce, resp. jaké tyto poměry byly v době vydání napadeného rozhodnutí, zda se žalobce s dětmi stýká apod. V této souvislosti se správní orgány obou stupňů s odkazem na odůvodnění předmětného rozsudku Okresního soudu v Klatovech opět omezily toliko na konstatování, že žalobce nemá na území České republiky žádné děti. Tento závěr však neodpovídá skutečnosti. Jak totiž vyplývá z jiného rozsudku Okresního soudu v Klatovech vydaného dne 16. 5. 2014, č. j. 11 P 252/2012 – 126 (11 P a Nc 504/2013), byl žalobce jako otec nezletilých dětí Š.F. (nar...), V.F. (nar...) a T.F. (nar...) zavázán k placení zvýšeného výživného ve vztahu ke všem třem nezletilým dětem s ohledem na podstatnou změnu poměrů, která u nezletilých dětí nastala. I zde proto platí, že vycházet za této procesní situace toliko z výpovědi účastníků soudního řízení vedeného v roce 2010 se jeví jako naprosto nedostačující pro zjištění skutkových okolností daného případu, zde navíc v situaci, kdy zde existuje rozsudek Okresního soudu v Klatovech ve věci sp. zn. 11 P 252/2012 a kdy žalobce tvrdí, že má na území České republiky rodinné vazby a že své děti prokazatelně vyživuje.

Krajský soud tak je nucen konstatovat, že pokud jde o učiněná skutková zjištění, není schopen si na základě obsahu spisového materiálu vůbec učinit úsudek ani o jedné z výše předestřených právních otázek, tj. naplnění podmínek ustanovení § 87l odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, jakož i posouzení otázky možného ohrožení osobních a rodinných vazeb žalobce a především zájmů nezletilých dětí, jak na ně žalobce poukazuje v podané žalobě.

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. b) a § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení v celkové výši 6 800 Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu advokáta, Mgr. Zdeňka Ptáčka, za zastupování v řízení před krajským soudem, a to za dva

úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu ve věci samé - podání žaloby dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč); a dále o náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč). Celkem se tedy jedná o částku ve výši 9 800 Kč. Krajský soud závěrem podotýká, že žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť tomuto návrhu nebylo soudem vyhověno (viz usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2014, č. j. 57 A 46/2014 - 48. Ke splnění povinnosti byla žalované stanovena přiměřená lhůta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 24. dubna 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová